

16

Átmentem az új Lánchídon

A késő őszi nap bujócskát játszik a felhőkkel, mint áprilisban. Fény és árnyék önti el, vagy takargatja a szében borzongó szürkészöld Dunát. Nem festhet a természet erre a tájra mostanában pompázóbb képet, mint amilyent az újjáépített Lánchíd nyújt a dunaparti járókének. Megújódott pillérein, ezeken a művészi alkotásokon, megcsillan a déli nap sugar. De világítanak akkor is, ha elborul. Egy nap mulva, az építőmunka utolsó fontos mozanata zajlik le itt: *v. sárnap megtartják a Lánchíd teherpróbáját*, autobuszokkal, teherautókkal. És tulajdonképpen ezzel már el is készült a monumentális mű. Ha költők írnak majd a Lánchíd újjáépítéséről, a műfaj csak hősi eposz lehet. Hiszen tudjuk, hogy nemrég mult egy esztendeje, amikor a vasalkatrészeket, az óriás láncszemeket készíteni kezdték nehézipari üzeminkben. És még csak fél éve, hogy a pillérek körül és magukon a pilléreken megjelentek a hídépítő munkások, kőfaragók és kőművesek. Mennyi erőfeszítés, építőkezdek szapora mozgása, mérnöki műszerek csodálatos egybehangelődése rejőzik egy ilyen esztendőben, vagy félesztendőben, miatt éjjelt és nappal munkában tölt a minisztériumi tervezőirodában, vagy itt a pillérek táján az örvény víz fölött néhány száz ember. Erre kell gondolnom, amikor a Fő-utca vén házal mögött a jégveremutcai villamosmegállótól ide kanyarodom a Lánchídra, hogy *átsétáljak rajta Budáról Pestre*. Mert észrevétlenül már átruccanhat az ember a sok dovgát végző munkás és az irányító mérnökök forgatagában a nélkül, hogy ebben a kedvelésben megzavarnak.

AZ ÚJ BUDAI HIDFŐ

A Fő-utcaba vezető gyalogjárót mindkét oldalán éppen most öntötték le csillogó, forró fekete aszfaltal. A forralókatlan a fölismert vonalógéppel együtt az út szélén várakozik. Az Alagútból előkanyarodó 2-es autobuszok csak óvatossággal bírnak eldöcögni mellette. Mert éppen újjáépítették a Fő-utcai bejárat is és a testes makadám kockákat szintén most öntik le a szurokkal, hogy állják az időt s meg ne mozduljanak. A hídfe már *újjárendezve, közepén a párszitos kőralakú gyepgály szintén kész*. Tágas, szép térség lesz itt most Budán a Lánchíd újjáépülésének öröme. Valamikor, jól emlékszünk, szűk volt és közlekedésileg is sok fejtörést okozott a budai hídfe környéke. Kétoldalt lebontották a romházakat. A Lánchíd-kávéház haidani helyén most egy öreg

merülve láttam s az Alagút most fénylő bejárata előtt óriási torlaszok voltak. A náci hordák torlaszolták ide magukat. Rájuk emlékeztetett ez a betemetett, homokzsákokkal, gerendákkal eltorlaszolt Alagút. És most rálépek a Lánchídra, amely öt év süritett története is így a pompázó őszi képbén.

LÁMPAÓRIÁS

Az Elektromos Művek óriási tehergépkocsijával találkozom először a hídon. Akkora lámpát emeltek le róla, mint egy kis sportautó. Ez az antik stílusban épített kovácsolt lámpa a fényben csillogó üvegablakaival, vastag nikkelláncon fog függeni és esténként megvilágítja majd a Lánchíd budai hídfőjét. Hatan emelik egyszere s aztán tofólétra emelkedik a magasba, hogy segítségével felszerelhessek. A láncokon még egy utolsót hegeszt egy munkás. A gyalogjárókon közben serény kopácsolás folyik. A munkások könnyedén és bátran járkálnak már rajta ide és oda, mert a kongó, döngő vaslapok már a járda alapjai. Erre a cement és az aszfalt jön. Néhány napi munka még ez. A lámpák már büszkén, csillogó ablakokkal és olajzöldre festett karcsú testikkel helyükön állnak. Világítási próbájuk sikerült. Az ideiglenes vezetéket távolítják most el a szerelők és folvik az aram bekapcsolása a kábelekről. Pillanatig sincs itt tétlen kéz. Pest felől tempósan és nyugodtan, tizlépésként meg-megállva, döcög az Elektromosok egy másik autója. Ez a pillérek villanykörtéinek foglalatait hozza. Két ember osztogatja a lent várakozóknak. A gyalogjáró oldalán hegesztővel políroznak, csiszolnak tenyérnyi darabot. Olajfestéssel jön két overálos munkás s ahol valami kis hibát lát a híd karfáin, utánafestik.

FÉNYLŐ PILLÉREK

A pilléreknél külön stációt kell tartanom. A homlokzaton már fönt ragyog féhéren népköztársaságunk új címere. Minden homlokzat kap egy magyar címet. Még a magasban függenek az állványok. A pillérek tetején az utolsó csiszolást végzi két-két munkás. Minden olyan pompázó, kedvre pezsdítő, szinte látom már a Lánchídat zászlóerdőben és este tündéri kivilágításban. A fény elborítja majd a pilléreket, amelyeket állandóan megvilágítanak különleges világító berendezéssel. Az Elektromos Műves harmadik kocsijáról éppen szerelik az alumínium fényfogókat. Ezek takarják a nagy égőket s így a fény nem vág majd a sofförök szemébe, hanem a fényfogók mögött pazarul rávilágít a pillérekre. Még egy hét!

A kocsiút teljesen kész. Várja

Közp. nyomt. XX. é. sz. 23. sz.

Budapestre vonatkozó hírszolgálatok				Osztályozás	
				Tárgy	
				624.7.	
Szerző:		Cím:		100	
		Kj. Lánchídon		1949	
Forrás:		Magyar Nemzet		Személy	
(Hely)		1949 nov. 13.		Helyszám	
(Idő)		(Köt. v. fiz.)			
		(Oldal)			

Budapest székesfőváros házinyomdája, 1941 — 9086